

dringsforslaget hører sammen med ændringsforslag nr. 2 til det under II anførte lovforslag.

Til nr. 3

Med ændringsforslaget foreslås indsat en revisionsbestemmelse i straffuldbyrdelsesloven, der indebærer, at forslag om revision af loven skal fremsættes for Folketinget i folketingsåret 2011-12.

Da der er tale om en stor og principiel reform, findes det naturligt, at Folketinget får lejlighed til at vurdere lovens virkning i praksis, når loven har været i kraft i 10 år, og der således foreligger et fyldestgørende grundlag for at evaluere loven.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

til

II. Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

(Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.)

Til § 1

Af et *mindretal* (KF), tiltrådt af et *mindretal* (DF og FRI):

1) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 38, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Prøveløsladelse kan heller ikke ske, når den dømte er undveget under straffuldbyrdelsen.«

2) I det under nr. 8 foreslåede § 41, stk. 1, ændres »12 år« til: »14 år«.

3) I det under nr. 8 foreslåede § 41, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det gælder dog ikke, når den dømte er undveget under straffuldbyrdelsen.«

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, SF, DF, RV, EL og FRI):

Til § 2

4) I det under nr. 14 foreslåede § 922, stk. 1, ændres »domsmænd« til: »lægdommere«.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1 og 3

Ændringsforslagene medfører, at prøveløsladelse udelukkes for fanger, der er genindsat efter at være flygtet fra fængslet.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indebærer, at livstidsdømte tidligst kan prøveløslades efter 14 års afsoning, og at livstidsdømte, der har fået afslag på prøveløsladelse efter 14 år, tidligst kan få afslaget prøvet ved en domstol efter 16 års afsoning. Ændringsforslaget hører sammen med ændringsforslag nr. 2 til det under I anførte lovforslag.

Til nr. 4

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 22. marts 2000 af spørgsmål nr. 12 vedrørende lovforslaget, beror det på en fejl, når der i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 922 om tilståelsessager står »domsmænd« i stedet for »lægdommere«.

Den foreslåede § 922 giver hjemmel til en særlig enkel fremgangsmåde i straffesager, hvor sigtede i et retsmøde afgiver fuldstændig tilståelse. Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, er det hensigten, at bestemmelsen skal svare til den nugældende bestemmelse i retsplejelovens § 925. Det er således utilsigtet, når den foreslåede bestemmelse ifølge sin ordlyd ikke omfatter nævningesager, hvor der ikke bliver spørgsmål om anvendelse af særforanstaltninger.